

piatok 19.3.
Svätého Jozefa,
ženicha Dany
Márie
(slávnosť)

Evanjelista nazval Jozefa spravodlivým. Byť spravodlivý znamená všetko starostlivo zvažovať a hľadať riešenia, ktoré sú správne. Jozef chcel byť voči Márii spravodlivý, a teda chcel pre ňu to najlepšie, hoci si mohol myslieť, že

ho podviedla. Musel Máriu veľmi milovať, keď ju napriek všetkému nechcel vystaviť potupe, nechcel jej uškodiť ani zničiť jej dobrú povesť. Nekonal z pomsty, ale skôr zo žiaľu a bolesti. Jozef sa musel pre svoje rozhodnutie veľmi trápiť.

Musel som už niekedy urobiť takéto rozhodnutie? Vedie ma pri rozhodovaní láska alebo moje vlastné ego, moja pýcha? Dokážem milovať láskou akou miloval Jozef alebo sa cítim dotknutý, keď sa niečo vymyká mojej predstave?

„Pán neodstraňuje problémy, ale dáva silu LÁSKY, ktorá vie znášať bolesť.“ (pápež František)

„Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť.“

(Mt 1, 19)

sobota 20.3.

po 4. pôstnej nedeli

„Odsúdi náš zákon človeka prv, ako by ho vypočul a zistil, čo urobil?“

(Jn 7, 51)

V nahrávacom štúdiu im povedali: „Nepáči sa nám váš zvuk. Hudba a gitara už dávno vyšli z módy.“ (The Beatles)

Učiteľ mu povedal: „Si príliš hlúpy na to, aby si sa niečo naučil. Mal by si ísť na pole, kde by si uspel so svojou príjemnou osobnosťou.“ (Thomas Edison)

V redakcii novín, z ktorej ho vyhodili mu povedali: „Chýba ti predstavivosť a originálne nápady.“ (Walt Disney)

Koľko podobných vyjadrení som už vyriekol voči svojim blízkym? Koľkokrát som človeka odsúdil bez toho, aby som porozumel jeho úmyslom? Každým takýmto slovom pribíjам Ježiša na kríž. Každé takéto slovo dokáže nielen zraniť, ale aj zabiť. Vyprosujme si dnes od Pána silu rozlišovať, kedy prehovoriť a kedy radšej zostať ticho.

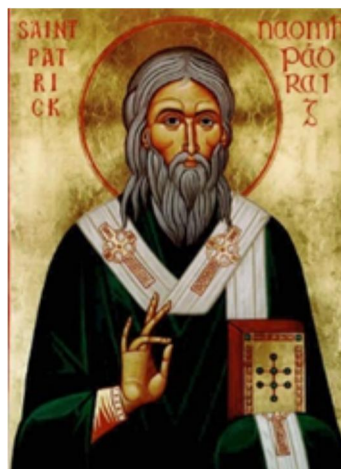
„Správne slovo môže byť veľmi účinné, no nijaké slovo nie je také účinné ako mlčanie v pravej chvíli.“ (Mark Twain)

Pôstne listy 2021

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

4. pôstna nedela

„Ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život.“

(Jn 3, 14)

Hymnus sv. Patrika

Povstávam dnes
skrze Kristovo narodenie aj jeho krst,
skrze jeho ukrižovanie i pohreb,
skrze jeho zmŕtvychvstanie i nanebovstúpenie
skrze jeho návrat pri poslednom súde.

Povstávam dnes skrze Boha,
ktorý ma ráči riadiť.
Božia sila, udržuj ma, Božia múdrosť, veď ma,

Božie oko, hľad' za mňa, Božie ucho, počuj ma,
Božie slovo, hovor za mňa, Božia ruka, chráň ma,
Božia cesta, prestieraj sa predomnou,
Boží štít zatieňuj ma,

Božie vojsko, chráň ma pred pascami diabolskými,
pred pokušením hriechu, pred zvodmi telesnými,
pred každým, kto mi strojí úklady,
nech blízko alebo d'aleko, nech sám alebo v dave.

Kristus buď so mnou, Kristus predomnou, Kristus za mnou,
Kristus buď vo mne, Kristus podomnou,
Kristus nado mnou, Kristus buď, kde líham,
Kristus, kde sadám, Kristus, kde vstávam,
Kristus buď v srdci každého mysliaceho na mňa,
Kristus v ústach každého hovoriaceho o mne,
Kristus buď v každom oku vidiacom ma,
Kristus buď v každom uchu počujúcim ma.

„Bratia, Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, hoci

sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom – milosťou ste spasení...“ (Ef 2, 4-5)

Istý mladík sa raz spýtal jedného mnicha: „Čo si získal tým, že sa pravidelne modlíš k Bohu?“ On sa zamyslel a odpovedal na to: „Nič... Ale viem, čo som stratil – hnev, zlosť, chamtivosť, závisť, neistotu, strach...“

Človek – tvor hriešny. Kvôli svojim hriechom sa často cítime prázdni, zviazaní, ustráchaní, mŕtvi. Boh nás však prostredníctvom svojho milosrdenstva oživil so svojim Synom. Jeho Láska je taká veľká, že nám odpúšťa, aj keď sami seba odsúdime tým, že sa držíme vlastných ciest, že uprednostníme tmu pred svetlom. Boh nám ponúka nový začiatok každý deň. Pozýva nás do modlitby – do rozhovoru s Ním – aby nás postupne očisťoval od všetkého, čo nás zväzuje. Máš odvahu niečo „stratiť“?

„Vždy bude nová príležitosť, nové priateľstvo, nová láska, nová sila. Pre nový koniec je vždy nový začiatok.“ (Antoine de Saint-Exupéry)

„Bratia, Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, hoci

*pondelok 15.3.
po 4. pôstnej nedeli*

„Ak nevidíte znamenia a divy,
neveríte.“
(Jn 4, 48)

Istú ženu čakala operácia. Nevedela si predstaviť, ako to zvládne psychicky, nakoľko nikdy predtým nemala ani len malý úraz. Najväčšie, čo sa jej doposiaľ stalo, bola modrina na kolene. Začala sa teda modliť za zázrak, aby sa cysta z jej tela vyparila. Požiadala i svoje priateľky z modlitebnej skupinky, aby sa spoločne modlili za zázrak. Čas operácie sa neúprosne blížil, no cysta stále nemizla. Ona však neprestala veriť a dúfať, že Pán učiní zázrak. Až v jeden večer čosi pochopila: „Naozaj sa má tento zázrak stať? Nie je viera náhodou o tom, že verím, že to, čo má Boh pre mňa pripravené, je pre mňa aj to najlepšie?“

Táto žena pochopila, že Ježiš je blízko vždy. Nie je dôležité vidieť znamenia a divy, aby sme mohli cítiť Jeho prítomnosť. Niekedy nás bolesť naučí také veci, ktoré by nás radosť nikdy nenaučila.

„Neznepekuj sa.
Kto má Boha, má všetko.“
(don Bosco)

*utorok 16.3.
po 4. pôstnej nedeli*

„Keď ho tam videl Ježiš ležať
a zvedel, že je už dlho chorý,
povedal mu: ‚Chceš ozdraviť?‘
Chorý mu odpovedal: ‚Pane,
nemám človeka, čo by ma spustil
do rybníka, keď sa zvíří voda.
A kým sa ta sám dostanem,
iný ma predíde.‘ Ježiš mu
vravel: ‚Vstaň, vezmi si lôžko
a chod!‘“
(Jn 5, 6-8)

V jeden jesenný deň bol otec so svojim synom na prechádzke. V tom nad nimi preleteli divé husi. Chlapec sa zamyslel a spýtal sa svojho otca: „Ocko, prečo husi letia v tvare písmena

V?“ Otec sa pousmial a odpovedal mu: „Keď letia práve takto, navzájom si pomáhajú. Keď jedna hus máva svojimi krídlami, nadnáša hus, ktorá letí za ňou, a tak majú viac síl letieť aj na veľké vzdialenosti. Keď sa unaví hus, ktorá je na špici, namiesto nej prileť ďalšia a takto sa všetky pekne vystriedajú. Zadné husi gágajú, aby povzbudili tie vpredu, aby udržovali rýchlosť. A čo je najdôležitejšie – keď jedna z nich ochorie alebo je zasiahnutá poľovníkom, dve ďalšie husi, ktoré letia pred ňou a za ňou,

opustia formáciu a letia dole za ňou, aby jej pomohli a chránili ju. Zostanú s ňou tak dlho, kým nie je opäť schopná letu alebo kým nezomrie. Až potom sa pripoja k ďalšej formácii, aby dobehli svoju skupinu.“

Husi dokonale poznajú, čo znamená byť si nablízku. A čo my ľudia? Máš niekedy pocit, že si na svete akoby sám? Že hoci je okolo veľké množstvo ľudí – rodina, spolužiaci, kolegovia, ľudia na ulici – i tak niet toho, kto by ti bol v danej chvíli blízky? I keby to tak bolo, Ježiš ťa nikdy neopustí. Vždy bude nablízku a tíško sa ťa bude pýtať: „Chceš ozdraviť?“

„Jedna ľahká modlitba na každý deň: ‚Pane, som hriešnik, príd' s tvojím milosrdenstvom.‘“
(pápež František)

*streda 17.3.
po 4. pôstnej nedeli*

„Sion povedal: ‚Pán ma opustil,
Pán na mňa zabudol.‘ Môže matka

zabudnúť na svoje nemluvná
a nezľutuje sa nad synom svojho
lona? A keby aj ona zabudla,
ja na teba nezabudnem.“
(Iz 49, 14-15)

Jedna mladá mamička mala desaťmesačného synčeka, ktorý stále nedokázal sedieť bez opory. Mala obavy o jeho zdravie, preto ho vzala k fyzioterapeutke. Diet'a počas celého cvičenia s pani doktorkou veľmi plakalo a robilo všetko preto, aby sa dostalo k svojej mame. Mame bolo chlapčeka ľúto. Chcela si ho vziať do náručia a upokojiť ho, no namiesto toho vytrvalo čakala, kým cvičenie skončí. Popri tom ho iba tichým hlasom upokojovala, že je všetko v poriadku a že sa nemusí báť.

Z pohľadu dieťaťa sa mohlo zdať, že matka stojí so založenými rukami a nič nerobí. No ak by zakročila a ukončila cvičenie, dieťaťu by nikdy nespevnelo svalstvo a nenaučilo sa samostatne sedieť. Nemyslím si niekedy i ja, že ma Boh opustil? Že sa pozerá so založenými rukami, ako trpím? Nepýtam sa ho občas, prečo na mňa dopustil nejaké ťažkosti? A čo ak je pri mne celý ten čas a tíško mi šepká, že je všetko v poriadku a že sa nemusím ničoho báť?

„Ježiš nám neberie z pliec križ,
ale nesie ho s nami.“
(pápež František)

*štvrtok 18.3.
po 4. pôstnej nedeli*

„Ak vydávam svedectvo o sebe
len ja sám, moje svedectvo nie
je pravdivé. Ale je niekto iný, čo
svedčí o mne, a ja viem, že svedectvo,
ktoré vydáva o mne,
je pravdivé.“
(Jn 5, 31-32)

„Som nemožný!“ „Na nič nemám!“ „Som škaredá!“ „Nikdy to nedokážem!“ „Už sa nikdy nepolepším!“ Koľkokrát za deň mi odznievajú podobné vety v hlave? Koľkokrát sa nechám oklamať podobnými frázami? Koľkokrát som uveril týmto klamstvám o sebe?

Nikto a nič nás nedefinuje – jedine Boh. Stvoril nás na svoj obraz, len o niečo menších od anjelov. Ak uveríme týmto klamstvám o sebe, akoby sme Bohu povedali, že sa pomýlil, že stvoril nepodarok, že nie je dokonalým Bohom. Zarmucujeme tým Jeho srdce. Jediná pravda o nás je, že sme Jeho milované deti, v ktorých má zaľúbenie.

Dnes sa pokúsím myslieť na to, že: Som Božia milovaná dcéra! Som Boží milovaný syn!

„Verím, že zmysel kvetu nie je
iba byť krásnym, ale rásť...“
(Rachelle Dekker)